Немој пропустити да на крају сваког намаза кажеш: ‘Аллаху мој, помози ми да Те величам (зикр), да Ти будем захвалан и да Те на најлепши начин обожавам!’“

Му'аз бин Џебел, Аллах био задовољан њиме, је рекао: да му је Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „О Му'азе, ја те заиста волим, па ћу те посаветовати. Немој пропустити да на крају сваког намаза кажеш: ‘Аллаху мој, помози ми да Те величам (зикр), да Ти будем захвалан и да Те на најлепши начин обожавам!’“

[صحيح] [رواه أبو داود والنسائي وأحمد]

Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је узео Му'аза, Аллах био задовољан њиме, за руку па му је рекао: Тако ми Аллаха, ја те, заиста волим. Опоручујем ти о Му'азе да не пропушташ учење дове на крају сваког намаза: „Аллахумме е'инни 'ала зикрике“ (Аллаху мој, помози ми да Те зикр чиним тј. величам), „ве шукрике“ (да Ти будем захвалан), да би задобио још благодати и одагнао од себе несреће, „ве хусни 'ибадетике“ (и да Те на најлепши начин обожавам), то јест искрено се покоравајући Узвишеном Аллаху у складу са праксом Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3518